

F.t.l. om miljø og gensplejsning m.v.

materialet til klagemyndigheden, eventuelt ledsaget af en nærmere begrundelse for den truffe afgørelse.

Til § 28

De afgørelser, der skal træffes indenfor rammerne af denne lov, vil som oftest være af stor betydning og vil kunne have væsentlige konsekvenser for sundhed, miljø og natur. Det er derfor væsentligt, at beslutningerne fremstår på en klar og overskuelig måde. Derfor er der fastsat krav om, at afgørelser skal være skriftlige. Dette vil bl.a. have betydning ved det efterfølgende tilsynsarbejde, men også være af betydning i henseende til retssikkerheden for de virksomheder m.v., der er genstand for myndighedernes beslutning.

Bestemmelsen om, at der skriftligt skal gives meddelelse til de klageberettigede, skal endvidere sikre, at lovens klagemuligheder ikke gøres illusoriske. Potentielle klager skal sikres underretning om myndighedernes afgørelser inden klagefristens udløb. Det er en selvfølge, at privatpersoner, der har indgivet klage over en afgørelse, får besked om den beslutning, som myndighederne træffer i den anledning, også for at den pågældende kan få lejlighed til at påklage afgørelsen.

Formålet med amtsrådets underretningsforpligtelse overfor levnedsmiddelstyrelsen er at sikre de centrale miljømyndigheder et overblik over, hvad der foregår på gensplejningsområdet lokalt, herunder at give ministeren mulighed for at udnytte den beføjelse, der foreslås efter bestemmelsen i § 25, stk. 3.

Med hensyn til den obligatoriske offentlige annoncering henvises til bemærkningerne til § 27.

Til § 29

Amtsrådets og kommunalbestyrelsernes afgørelser kan indbringes for en central administrativ instans. Ordningen svarer til, hvad der kendes fra miljøbeskyttelsesloven kapitel 5.

Ofte vil det være sådan, at der samtidig med meddelelsen af en godkendelse efter denne lov også skal tages stilling til en ansøgning om sædvanlig miljøgodkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5. Dette rejser et særligt problem i henseende til en smidig og hurtig sagsbehandling for borgerne i det tilfælde, hvor kapitel 5 godkendelsen skal meddeles af kommunalbestyrelsen. Det er hensigten at forenkle sagsekspeditionen i disse tilfælde ved at lade amtsrådet overtage kompetencen til at meddele miljøgodkendelse, således at alle

forhold til miljøet i forbindelse med en virksomhed, der anvender gensplejsning, behandles af amtsrådet. Herved sikres det, at borgeren kun behøver indsende én samlet ansøgning. Der sikres også mulighed for, at de to afgørelser træffes samtidig, således at klagefristerne løber parallelt. En sådan overflytning af godkendelseskompetence kan ske administrativt med hjemmel i miljøbeskyttelseslovens § 18 og § 39.

Ansøgning om godkendelse efter denne lov bør i overensstemmelse med princippet i miljøbeskyttelseslovens § 40, stk. 2, indgives til kommunalbestyrelsen, der så videresender materialet til amtsrådet. Herved skal ansøgning i sager, hvor der også bliver tale om godkendelse efter miljøbeskyttelseslovens kapitel 5 kun indsendes til én myndighed, ligesom kommunalbestyrelsen sikres mulighed for indseende med, hvilke aktiviteter der foregår indenfor kommunens område.

Hvor der herefter bliver tale om at påklage amtsrådets afgørelser, vil det efter lovforslaget være sådan, at en godkendelse efter denne lov skal påklages til levnedsmiddelstyrelsen, mens en kapitel 5 godkendelse skal påklages til miljøstyrelsen. Da en klage efter begge regelsæt skal fremsendes gennem amtsrådet, forudsættes denne opsplitning af klagen ikke at medføre vanskeligheder for borgerne. Det vil påhvile levnedsmiddelstyrelsen og miljøstyrelsen indbyrdes at påse, at klagerne bliver behandlet hos den rigtige centrale myndighed. Klagemyndighederne vil endvidere tilstræbe, at de to sagsforløb i videst muligt omfang bringes frem til en afgørelse samtidig.

Til §§ 30 og 31

I de fleste større sager er der et retssikkerhedsmæssigt behov for at få mulighed for at få en sag vurderet i to forskellige instanser. I overensstemmelse hermed kan levnedsmiddelstyrelsens 2. instansafgørelser i sager efter § 10 påklages til miljøankenævnet. Tilsvarende gælder de afgørelser, som miljøministeren eller den, som bemyndiges hertil, træffer som tilsynsmyndighed efter § 19, samt ministerens afgørelser efter »call-in«-bestemmelsen i § 25. På samme måde som efter miljøbeskyttelseslovens ordning kan levnedsmiddelstyrelsens afgørelser i sager vedrørende klager over amtsrådets og kommunalbestyrelsens afgørelser indbringes for miljøankenævnet.

Levnedsmiddelstyrelsens afgørelser i levnedsmiddelsager efter § 13 vil kunne påklages til miljøministeren, jfr. bemærkningerne til § 24.